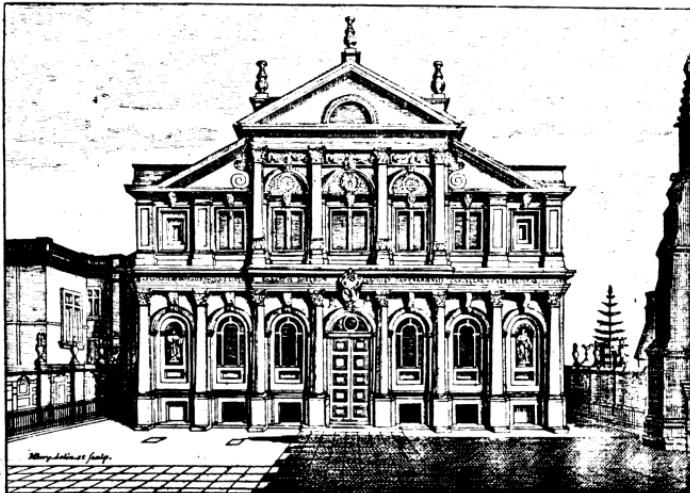

Linguarum Vett.
SEPTENTRIONALIUM
THEESAURUS
GRAMMATICO-CRITICUS
E T
ARCHÆOLOGICUS.

Auctore *GEORGIO HICKESIO, S.T.P.*

O X O N I A E.
E THEATRO SHELDONIANO, An. Dom. MDCCV.
†

Eodem metro conditum forte reperi fragmenti poetici singulare folium, in codice ms. homiliarum *Semi-Saxonicarum* qui extat in Bibliotheca *Lambethana*. Fragmentum autem subsequitur.

*nar býrnad.	[Geong cýning.	býgerþ and Saba.	Scoclebe Lelesr boþð.
Næfne hleoþpode þa heapo	And æt oþrum bupum.	Irenumon handa.	Irenumon handa.
Ne ðij ne baðað Eastrun.	Onþlaf and Iruþlaf.	Banhelm beþtan.	Banhelm beþtan.
Ne heþnacra ne pleoȝeð.	Ante Denegeþ rýlfe.	Buruþðelu dynede.	Buruþðelu dynede.
Ne heþ ðijfe heallie honþas ne	Heapeþ him on lærte.	Oð æt ðeþre guðe.	Oð æt ðeþre guðe.
býrnad.	Þa gýt Irapulþ.	Irapulþ * geþpanð.	Irapulþ * geþpanð.
Ac heþ forþþeþað.	Luðere ȝtynode.	Salpa ærþet.	Salpa ærþet.
Fugelar ȝingað.	Ðæt he ȝra fƿeolic ƿeoph.	Geþðbaðer runu.	Geþðbaðer runu.
Lylleð ȝgræghama.	Fop-man riþe.	Ymbe hýne ȝtorja jæla.	Ymbe hýne ȝtorja jæla.
Luð puðu hlynned.	To ȝdeþre heallie bupum.	Heapeþlacia þræper.	Heapeþlacia þræper.
Scýld ȝceþre oncƿýð.	Hýrta ne beþan.	Heþþeran panþobe.	Heþþeran panþobe.
Nu ȝcyned þer mona.	Nu hýt niþa heapd.	Heapeþ and realo bƿum.	Heapeþ and realo bƿum.
Jaðol undeþ polcnum.	Aný man polbe.	+ Spurþ-leoma ƿrob.	+ Spurþ-leoma ƿrob.
Nu apirað pea-bæda.	Ac he ȝfrægn ofer eal.	Spýlce cal Finnþbupuh.	Spýlce cal Finnþbupuh.
ðe ðij ne folcer nið.	Unþeaþninga.	Fýpenu ƿræ.	Fýpenu ƿræ.
Fremman pillað.	Deoromð hæleþ.	Ne geþræða ic.	Ne geþræða ic.
Ac on pacnigeð nu.	þpa þa bupu heolbe.	Næfne puphilicop.	Næfne puphilicop.
ȝigenb mine.	Siþgeþer iþ min Nama ƿeþ he.	Aðr peþa hilfe.	Aðr peþa hilfe.
Babbað eoppne lanba.	Ic com recgema leob.	Sixtig ȝigbeonna.	Sixtig ȝigbeonna.
Die ȝeaþ on ellen.	Precten pide cuð.	Sel geþærann.	Sel geþærann.
Pinbað on opþe.	Fæla ic peuna gebab.	Ne nefne ȝra noc hƿitne mebo.	Ne nefne ȝra noc hƿitne mebo.
Verþð on mote.	Heoþþra hilta.	Sel ƿonygðban.	Sel ƿonygðban.
ða aþar mænig golþlaben	ðe iþ gýt heppitob.	Ðonne hnæxe ȝulban.	Ðonne hnæxe ȝulban.
ðegen.	Heapeþ ȝu rýlfe to me.	ðiþ hægþrealþay.	ðiþ hægþrealþay.
Lyþde hine biþ ȝrpueþ.	Secean ƿylle.	ðig fuhtow ȝif vagar.	ðig fuhtow ȝif vagar.
ða to buþa eodon.	ða ƿær ton healle.	Spa hýna nan ne ƿeol.	Spa hýna nan ne ƿeol.
Diphelice cempaþ.	ȝel-þlhta gehlyñ.	Diphelice ȝeriða.	Diphelice ȝeriða.

vatore nostro *exemplum* vel *exemplar* est, ad quod conformanda erant in futuris ecclesiis scilicis omnes aliae sacræ synaxes & eucharistæ administrationes: posterioris autem respechtu, per *representationem* reddidi, in quo vocis sensu *S. Cana est simulacrum, similitudo & representatio passionis domini, in qua nimur panis illius corpus, vinum sanguinem, & vini effusio effusionem sanguinis repræsentat. hebbeat thit min te ȝihugtion helag biltbi, conservate in memoria vestris hoc sanctum meum dati pro vobis corporis & effusio pro vobis sanguinis signum & imaginem; vel conservate in memoria vestris hoc sanctum meum administrandum sacra Cane exemplum.* In utroque quidem sensu locus accipi potest. Tu vero, lector, in quovis accipias, Ecclesia Romane non placebis adversariis nostris, qui non tantum primævum administrandæ *S. Cana* morem secundum Chriſti exemplare institutum, denegando fidelibus calicem, & perverterunt, sed de ipa *S. Cana* novas & dei contrarias doctrinas excuderunt; de quibus forsitan poëta noster, cuius scripta grandèvam antiquitatem redolent, nunquam fando audivit. Certe, si de *S. Cana* ita olim sentiuerit, ac jam sentit ac definit Ecclesia Romana, non tam jenum, quidni dicam frigidam nobis reliquissit mysterii descriptionem, qui alibi quasi inspiratus res supra quod iustum est more poetico cum omni verborum sublimi apparatu & troporum pompa & splendore describit. *Occubuit, succubuit, decpanð, decpong, mortuus, occisus, ƿpanð etiam*

ut geþpanð, ȝæge ȝpungon, fato destinati occubuerunt, Paraphras. *Genesios* p. 73, l. 2. Sic Chron. *Sax. Gib.* p. 112, anno DCCCCXXXVIII, ȝpungon Scœta leoba, Scotorum gens occubuit, perit. ȝpanð autem, mortuus, occisus; & verbum ȝpanð, geþpanð, occubere, succubere, perire, à *Cimbri* frantur, frank, frant, æger, ægrotus, afferenda sunt. + Spurþ-leoma, splendor gladiorum; communis hæc Metaphora *Scaldis*, apud quos multa de gladiorum coruscatione: ut istud *Voluspæ*, stroph. 85. ekyn aff stredd sol Valtissa, radias in þar solis gladius Valtisse. Hinc in secunda parte *Edda Island.* gladius nominatur elður, liðs, siome, (*Sax. lomaSax. gleb.*) tisio, torris, pruna ignita, & Odini aula dicitur stritorum gladiorum splendore solo illuminari. Hinc originem gladii post doctissimum *Stiernbielnum*, à glæd, glædar, glæb, que omnia verba sunt, à gloa, glia, glea, splendore accersendam putat. Vir magni acuminis pariter ac eruditiois *Nicolaus N. Salanus Westmannus*, in dissertatione philologica, cui titulus *GLADIUS SCYTHICUS*, quem vide pag. 6, 7, &c. ubi inter alia multa obseruat, quod veteres, quoties gladios fabricarent, eos in ignis flammati speciem formarunt. Hinc à brand, *Anglice to brandish a sword*, *gladium tritium vibrando corsicare facere*. Simili figurâ, aurum, apud *Pindarum*, ardenti igni comparatur: *Olymp.* l. 2, *Xerxes, ardenti igni wæg.*

Ac big ða dupu healbot.
Da geþat hum punð hælcð.
On þegz gangan.
Sæde þi hir býjne.

Abpocen þeþe.
Heþe recþopum hƿop.
And eac þer hir helm ȝypl.
Da hine rona ȝþagn.

Folcer hýþbe.
Du ða pigend hýna.
Ynuba genzeron.
Oððe hýþep ȝæpa hyrra.

Metro haud multum diffimili carmina sua scriptis, *Scaldus ille*, auctor libri, cui titulus *HERVORER SAGA*, (quem editit cl. *Olaus Verelius*) ut constat ex dialogo illo inter *Hervaram & Angantyri* patris sui manes, à quo ad tumulum stans, ut *Tirfingum* gladium cum eo sepultum daret, rogat.

HERVOR.

Waknadr Anganey,
Dekur big Hervor
Linka dotter
yefar Suafu.
Sel þu mei ue haunge
Harden ȝ matir,
Pan er Suafurlama
Slogu ; duergar.
Hervardur, Hiorvardur,
Brani, oc Anganey,
Vek eg iðre alla,
Vidas under rotum.
Med hialmi oc briniu
Oc huossu suerd,
Raund oc reida,
Oc rodnum geiti.
Ero miog vordner
Andgryms synr

Mein-gjarnar ad
Moldar ausa!
Id eingi gior fona
Eyvor vid miig mela
Ur munar heimi!
Hervardur, Hiorvardur.
Suo se iður aullum
Innan rifa
Sem er i + maura
Mornid hangi,
Vlema suerd felier,
Pad er slogu duergar
Samya draugum;
Opri um felia.

ANGANTYR.

Hervor dotter	Baui fallar suo,
	full sciuista,
	fer Pu ad illu?

Oð eru ordin,
Oc orvita,
6 Vill-higgandi
Defra danda mem.
Grofu miig ey fader
Ute standur ader.
Beit hafdu Tirfing
Tveir er lifdu,
Vard Po eigandi
Linn af sidan.

HERVOR.

Satt meier Pu ecki;
So lati ? As big.
Heilan ihaugi,
Sem Pu hafir eigi
Tirfing med Pier.
Trauter Pier ad veita
Arf Anganey
Linka barne.

HERVOR. Awake Angantyr, Hervor the only daughter of the and Suafu doth awaken the. Give me out of the tombe, the hardned sword, which the dwarfs made for Suafurlama. Hervardur, Hiorvardur, Brani, and Angantyr, with helmet, and coat of mail, and a sharp sword, with shield and accoutrements, and bloody spear, I wake you all, under the roots of trees. Are the sons of Andgrym, who delighted in mischeif, now become dust and ashes. can none of Eydors sons now speak with me, out of the habitations of the dead! Hervardur, Hiorvardur! so may you all be within your ribs, as a thing that is hanged up to putrefie among insects, unlesse you deliver me the sword which the dwarfs made **** and the glorious belt. ANGANTYR. Daughter Hervor, full of spells to raise the dead, why dost thou call so? wilt thou run on to thy own mischiefe? thou art mad, and out of thy senses, who art desperately resolued to waken dead men. I was not buried either by father or other freinds. Two which lived after me got Tirfing, one of whome is now possessor thereof. HERVOR. Thou dost not tell the truth: so let Odin hide the in the tombe, as thou hast Tirfing by the. Art thou unwilling, Angantyr, to give an inheritance to thy only child?

¹ Cap. vii. p. 91. ² De hoc nomine sic *Car. Lundius* in libro, *Zamolix*, *primus Getarum legislator*, inscripto, p. 31. *Machera Plauto gladius est: macharia, gladioli*, à *Gothico* *Utafer*, unde & *Græcum κράτης*. ³ De *Duergis* five *Nanis*, qui humane scientie & forma compotes intra terram & in Saxon habitabant, vide *Eddæ Islandorum* myth. XIII. ⁴ *Maur, formica*: species metonymice pro genere. *Maur Islandicum* sonat ut mor. in lingua autem *Cymreca*, morgrugin, *formica*: morgrug, *formice*: Bibl. *Cymr. Oxon.* 1690. Prov. vi, 6, cerdda at y morgrugin, tydi diogyn, *vade ad formicam*, & piger. & Prov. xxx, 25, Nid yw' r morgrug bobl nerthol, etto y maent yn derparu eu illiwaith yr haf, *formica populus informus*, qui *præparat in mense cibum suum*. De hac voce *Cymreca*, sic *Joan. Davies*: morgrug, sing. morgrugyn, for-

mica, myrmex. Arm. merienem. Morgrug est utrum tuberculum formicarum, quod demonstrat myrdwin, à myr, *formica*, & twyn, nam mor & myr est *formica*. *Plur. morion & myrion. Engl. borealis: pisnoor, formica: moorhill, tuberculum formicarum.* ⁵ Oðr, od, oðr, *fariſus, fa, sum*, veluti furiosa *sylla*, cum ab *Apollon* acta verius esset prolatura. derivatur nomen à verbo *atoda, furere.* ⁶ Vill, à villus, *erroneus, ferinus, feru*. Hinc substantivum vil, sumitur quam maximè pro desiderat mente & feroci animo. ⁷ Famus ille *Odinus* & ejus affectus se pro deastris seu diis aut semidis venditantes ex *ASIA* oriundi sunt. Itaque as, in plurali *ASSE*, diis septentrionalibus nomen gentile erat. *ASSE* vel *ASA* & *ASINIA* etiam dea, fuerunt autem *ASSE* proprie numero XII; quorum ipse *Odinus* principes, & *as*, *as*, & *helgi* *AS*.